

സത്യമായ വൈഷ്ണവനെന്നാൽ സദാ ഗുണഗ്രാഹകൻ

ഇന്ന് ബാപ്താദ മാല കോർക്കുകയായിരുന്നു. ഏതു മാല? ഓരോ ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാവിന്റെയും ശ്രേഷ്ഠ ഗുണങ്ങളുടെ മാല കോർക്കുകയാണ്, കാരണം ശ്രേഷ്ഠനായ ബാബയുടെ ഓരോ ശ്രേഷ്ഠനായ കുട്ടിക്കും തന്റേതായ വിശേഷതയുണ്ടെന്ന് ബാപ്താദക്കറിയാം. അവരവരുടെ ഗുണത്തിന്റെ ആധാരത്തിൽ സംഗമയുഗത്തിൽ ശ്രേഷ്ഠ പ്രാലബ്ധം നേടിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ബാപ്താദ ഇന്ന് വിശേഷമായിട്ട് കാലാളു് പടയുടെ ഗുണങ്ങളു് കാണുകയായിരുന്നു. പുരുഷാർത്ഥത്തിൽ അവസാന ഗ്രൂപ്പ് എന്നായിരിക്കും ഇവരെക്കുറിച്ച് പറയുന്നത്, പക്ഷെ അവരിലും വിശേഷ ഗുണങ്ങളു് തീർച്ചയായിട്ടും ഉണ്ടു്. ആ വിശേഷ ഗുണങ്ങളാണു് അവരെ ബാബയുടേതാക്കുവാൻ വിശേഷ ആധാരമായത്. ബാപ്താദ ആദ്യത്തെ നമ്പറിൽ തുടങ്ങി അവസാനത്തേതിലേക്കല്ല പോയത്, മറിച്ച് അവസാനത്തേതിൽ നിന്നും തുടങ്ങി ആദ്യത്തേത് വരെയുള്ള ഗുണങ്ങളു് കാണുകയാണ് ചെയ്തത്. തീർത്തും അവസാന നമ്പരിലും ഗുണവാന്മാരുണ്ടായിരുന്നു! പരമാത്മാവിന്റെ കുട്ടി, എന്നിട്ട് ഒരു ഗുണവുമില്ല, അങ്ങനെ വരില്ല. ആ ഗുണത്തിന്റെ ആധാരത്തിലാണല്ലോ ബ്രാഹ്മണ ജന്മം ജീവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. അതായത് ജീവനുള്ളത്. ഡ്രാമയനുസരിച്ച് ആ ഗുണമാണ് ഉയർന്നതിലും ഉയർന്ന ബാബയുടെ കുട്ടിയാക്കി മാറ്റിയിരിക്കുന്നത്. ആ ഗുണം കാരണമാണ് പ്രഭുവിന് ഇഷ്ടപ്പെട്ടവരായത്. അതുകൊണ്ടു് ബാബ ഗുണങ്ങളുടെ മാല കോർക്കുകയായിരുന്നു. ഇപ്രകാരം ഓരോ ബ്രാഹ്മണ ആത്മാവിന്റെയും ഗുണങ്ങളെ കാണുന്നതു് കൊണ്ടു് ശ്രേഷ്ഠ ആത്മഭാവം സഹജമായും സ്വാഭാവികമായും ഉണ്ടാകും, കാരണം ഗുണങ്ങളുടെ ആധാരം ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാവാണ്. ചില ആത്മാക്കളു് ഗുണങ്ങളെ കാണുമ്പോഴും ജന്മ-ജന്മാന്തരം അഴുക്ക് കണ്ടു് ശീലിച്ചതു കാരണം, ആ ഗുണങ്ങളെ അവഗണിച്ച് അവഗുണത്തെ കാണുന്നു. ബാഹ്യരീതിയിൽ അശുദ്ധമായ ഭക്ഷണ പാനീയങ്ങളു് കഴിക്കുന്നതു പോലെ തന്നെ തെറ്റായ കാര്യമാണ് അവഗുണം കാണുന്നതും അവഗുണം ധാരണ ചെയ്യുന്നതും. ഭക്ഷണം കഴിക്കുമ്പോളു് അശുദ്ധ ഭക്ഷണം ഉള്ളിലു് ചെന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിലു് ആ തെറ്റ് അനുഭവപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കും. ഭക്ഷണ പാനീയങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ ദുർബ്ബലമുണ്ടെന്ന്ബാബക്കു് എഴുതാറില്ലേ. അതൊരു തെറ്റാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നതു് കൊണ്ടല്ലേ! അതുപോലെ ആരുടെയെങ്കിലും അവഗുണം അഥവാ ദുർബ്ബലത സ്വയത്തിൽ ധാരണ ചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിലു് അശുദ്ധ ഭക്ഷണം കഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്, സത്യമായ വൈഷ്ണവനല്ല, വീഷ്ണു വംശത്തിലല്ല, രാമന്റെ സൈന്യമാണ് എന്ന് മനസ്സിലാക്കിക്കൊള്ളണം. അതിനാൽ സദാ ഗുണങ്ങളു് ഗ്രഹിക്കുന്ന ഗുണമൂർത്തിയായി മാറും.

ബാപ്താദ ഇന്ന് കുട്ടികളുടെ സാമർത്ഥ്യത്തിന്റെ കളി കാണുകയായിരുന്നു. ഓർമ്മ വരുന്നുണ്ടോ ആ കളി. ഏറ്റവും വലിയ കാര്യം മറ്റുള്ളവരുടെ അവഗുണങ്ങളു് കാണുകയാണ്, അതു മനസ്സിലാക്കുന്നത് വലിയ സാമർത്ഥ്യമാണെന്നു വിചാരിക്കുന്നു, എന്നിട്ടു് താൻ അറിവുള്ളയാളു് ആണെന്നു കരുതുന്നു. പക്ഷെ മനസ്സിലാക്കുക എന്നാലർത്ഥം പരിവർത്തനപ്പെടുത്തുകയെന്നാണ്. അഥവാ മനസ്സിലായി, രണ്ടു നിമിഷത്തേക്കു് അറിവുള്ളയാളായി മാറി, അതിനു ശേഷം എന്തു ചെയ്തു? അറിവു് എന്നാൽ വെളിച്ചമാണ്, ശക്തിയാണ് എന്നാണ് പറയപ്പെടുന്നത്. അത് അവഗുണമാണ് എന്നു മനസ്സിലായി, പക്ഷെ അറിവിന്റെ ശക്തി കൊണ്ടു് തന്റെയും മറ്റുള്ളവരുടെയും അവഗുണത്തെ ഭസ്മമാക്കിയോ? പരിവർത്തനപ്പെടുത്തിയോ? മാറി കാണിച്ചോ, മാറ്റി കാണിച്ചോ അതോ പകരം വീട്ടി കാണിച്ചോ? അറിവിന്റെ ശക്തിയും വെളിച്ചവും പ്രയോഗത്തിൽ കൊണ്ടു വന്നില്ലെങ്കിലു് പിന്നെ അറിവുള്ളയാളു്, മനസ്സിലാക്കിയ ആളു് എന്ന് എങ്ങനെ പറയും? അറിവിന്റെ വെളിച്ചവും ശക്തിയും ഉപയോഗിക്കാതെ മനസ്സിലായി എന്നു പറയുന്നത് ദ്വാപരം മുതലുള്ള ശാസ്ത്രവാദികളു് ശാസ്ത്രത്തിന്റെ അറിവുണ്ടു് എന്നു പറയുന്നതു പോലെയാണ്. ഇങ്ങനെ അവഗുണങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കുന്നവരെക്കാളു് നല്ലത് അത് മനസ്സിലാക്കാത്തവർ തന്നെയാണ്. ബ്രാഹ്മണ പരിവാരത്തിൽ അങ്ങനെയുള്ള ആത്മാക്കളെ പരിഹസിച്ച് ബുദ്ധു് എന്നു പറയാറുണ്ടു്. ഇങ്ങനെ പറയാറില്ലേ -നീയൊരു ബുദ്ധുവാണ്, ഒന്നുമറിയില്ല. എന്നാൽ ഇക്കാര്യത്തിൽ ബുദ്ധുവാകുന്നതാണ് നല്ലത്. അങ്ങനെയുള്ളവർ അവഗുണങ്ങളു് കാണുകയുമില്ല, അത് ധാരണ ചെയ്യുകയുമില്ല, വാക്കുകളു് കൊണ്ടു് വർണ്ണിച്ച് പരചിന്തനം ചെയ്യുന്നവരുടെ ലിസ്റ്റിൽ വരികയുമില്ല. അവഗുണം ചപ്പു ചവറല്ലേ. അഥവാ കാണുകയാണെങ്കിലു് ആ ചപ്പു ചവറിനെ മാസ്റ്റർ ജ്ഞാനസൂര്യനായി മാറി കത്തിച്ചു കളയുവാനുള്ള ശക്തിയുണ്ടെങ്കിലു് ശുഭചിന്തകരായി മാറും. ബുദ്ധിയിൽ അല്പമെങ്കിലും അഴുക്കുണ്ടെങ്കിലു് ശുദ്ധമായിരിക്കുന്ന ബാബയുടെ ഓർമ്മ ആ ബുദ്ധിയിൽ നിലക്കില്ല. പ്രാപ്തികളു് നേടുവാനാവില്ല. അഴുക്ക് ധാരണ ചെയ്യുന്നത് ശീലമായാൽ അടിക്കടി ബുദ്ധി അഴുക്കിന്റെ നേർക്കു് ആഗ്രഹിച്ചില്ലെങ്കിലു് പോലും പൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കും. പിന്നെ റിസള്മെന്റായിരിക്കും? അത് സ്വാഭാവിക സംസ്കാരമായി മാറും. പിന്നീടു് ആ സംസ്കാരത്തെ പരിവർത്തനപ്പെടുത്തുവാൻ കഷ്ടപ്പെടേണ്ടി വരും, സമയവുമെടുക്കും. മറ്റുള്ളവരുടെ അവഗുണത്തെ വർണ്ണിക്കുക എന്നാലർത്ഥം സ്വയം പരചിന്തനമാകുന്ന അവഗുണത്തിനു വശപ്പെടുകയെന്നാണ്. എന്നാൽ മറ്റുള്ളവരുടെ ദുർബ്ബലത ഞാൻ

വർണ്ണിക്കുമ്പോള് എന്റെ ഉള്ക്കൊള്ള ശക്തിയുടെ കുറവ് അവിടെ ഞാൻ സ്ഥാപിക്കുകയാണെന്നു പോലും മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. ഏതൊരു ആത്മാവിനെയും സദാ ഗുണമൂർത്തിയായി കാണൂ. അഥവാ ആർക്കെങ്കിലും ദുർബ്ബലതകള് ഉണ്ടെന്നു തന്നെയിരിക്കട്ടെ, മര്യാദക്കു വിപരീതമായ കാര്യങ്ങളാണ് ചെയ്യുന്നതെന്നിരിക്കട്ടെ, എങ്കില് ബാപ്റ്റാദ നിമിത്തമായുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്ന സുപ്രീം കോർട്ടിനു മുന്നില് കൊണ്ടു വരൂ. നിങ്ങള് തന്നെ വക്കീലും ജഡ്ജുമാകാതിരിക്കൂ. സാഹോദര്യത്തിന്റെ ബന്ധം മറന്ന് വക്കീലും ജഡ്ജുമാകുമ്പോള് സഹോദര- സഹോദര ദൃഷ്ടി പിന്നെയുണ്ടാവില്ല. കേസ് ഫയല് ചെയ്യരുതെന്നു പറഞ്ഞിട്ടില്ല, പക്ഷെ കുട്ടിച്ചേർക്കലും മാറ്റിമറിക്കലും ചെയ്യരുത്. സാധിക്കുന്നിടത്തോളം ശുഭ ഭാവനയിലൂടെ സൂചന നല്കൂ. സ്വന്തം മനസ്സിലും വച്ചേക്കരുത്, മറ്റുള്ളവരുടെ മനമന ഭവ സ്ഥിതിക്ക് വിഘ്നവുമുണ്ടാക്കരുത്. അപ്പോള് സാമർത്ഥ്യത്തിന്റെ കളിയില് എന്താണ് ചെയ്യുന്നത്? ഉള്ക്കൊള്ളേണ്ട കാര്യത്തെ പരത്തുന്നു, പരത്തേണ്ട കാര്യത്തെ ഇതൊക്കെ എല്ലാവരിലുമുണ്ട് എന്നു പറഞ്ഞ് ഉള്ക്കൊള്ളുന്നു. സദാ സ്വയത്തെ അശുദ്ധിയില് നിന്നും ദൂരെ നിർത്തൂ. മനസ്സിലോ, വാക്കിലോ, കർമ്മത്തിലോ, സംബന്ധ സമ്പർക്കത്തിലോയുള്ള അശുദ്ധി സംഗമയുഗത്തിലെ ശ്രേഷ്ഠ പ്രാപ്തികള് നേടുന്നതില് നിന്നും വഞ്ചിതരാക്കി മാറ്റും. സമയം കടന്നു പോകും. പിന്നെ ങ്നേടേണ്ടതായിരുന്നു എന്നു പറയുന്നവരുടെ ലിസ്റ്റിലേക്കു പോകും. സർവ്വ ഖജനാവുകളുടെ അധികാരിയുടെ കുട്ടിയായിട്ട് അപ്രാപ്തരുടെ ലിസ്റ്റില് പെട്ടു പോവുക, ഇത് നല്ലതായി തോന്നുന്നുണ്ടോ? അതുകൊണ്ട് പ്രാപ്തികള് നേടുന്നതില് മുഴുകൂ. ശുഭചിന്തകരാകൂ. ഒരു പ്രകാരത്തിലുമുള്ള വികാരങ്ങള്ക്കും വശപ്പെട്ട് തന്റെ തല തിരിഞ്ഞ സാമർത്ഥ്യം കാണിക്കാതിരിക്കൂ. ഈ തല തിരിഞ്ഞ സാമർത്ഥ്യം നിങ്ങള്ക്കു അല്പകാല സന്തോഷം നല്കുമായിരിക്കാം, അഥവാ നിങ്ങളുടെ കൂട്ടുകാര് ഈ സാമർത്ഥ്യത്തിന്റെ മഹിമ പാടുമായിരിക്കാം, പക്ഷെ കർമ്മത്തിന്റെ ഗതി സ്മൃതിയില് വയ്ക്കൂ. തല തിരിഞ്ഞ സാമർത്ഥ്യം നിങ്ങളെ തല കീഴായി തൂക്കും. ഇപ്പോള് അല്പകാലത്തേക്ക് കാര്യം കാണുവാന് സാമർത്ഥ്യം ഉപകരിക്കും. എത്രമാത്രം കാര്യം നടത്തിയെടുക്കുന്നുവോ അത്രയും നിലവിളിക്കേണ്ടിയും വരും. ചിലര് അത്രയും സാമർത്ഥ്യം കാണിക്കും, അവര് ബാപ്റ്റാദയെയും ദാദിയേയും ദീദിയേയും വരെ അവർക്കൊപ്പം കൊണ്ടു പോകും. അതിനുള്ള എല്ലാ പണിയും അവർക്കറിയാം. അല്പകാല പ്രാപ്തിക്കു വേണ്ടി സമ്മതിപ്പിക്കുകയോ അവർക്കൊപ്പം കൊണ്ടു പോവുകയോ ചെയ്യുമായിരിക്കാം, പക്ഷെ നേടിയതെന്താണ്? നഷ്ടപ്പെടുത്തിയതെന്താണ്? രണ്ടോ മൂന്നോ വർഷത്തേക്ക് പേരും പെരുമയും കിട്ടി, പക്ഷെ അനേക ജന്മത്തേക്ക് ശ്രേഷ്ഠ പദവിയില് നിന്നും

പേര് വെട്ടി കളഞ്ഞു. അപ്പോള് നേട്ടമായിരുന്നോ നഷ്ടപ്പെടലായിരുന്നോ?

ഇനിയും സാമർത്ഥ്യത്തെക്കുറിച്ച് കേള്പ്പിക്കട്ടെ? ഇങ്ങനെയുള്ള അവസരങ്ങളില് ജ്ഞാനത്തിന്റെ പോയന്റ് ഉപയോഗിക്കുവാന് തുടങ്ങും- ഇപ്പോള് പ്രത്യക്ഷ ഫലം എടുക്കൂ, ഭാവിയിലെ കാര്യം പിന്നെ നോക്കാം. പക്ഷെ പ്രത്യക്ഷഫലമാകുന്ന അതീന്ദ്രിയ സുഖം സദാകാലത്തേക്കുള്ളതാണ്, അല്പകാലത്തേതല്ല. എത്ര തന്നെ പ്രത്യക്ഷ ഫലം കഴിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് എന്നു വെല്ലുവിളിച്ചാലും അല്പകാല പേരിനും സന്തോഷത്തിനുമിടയില് അസന്തുഷ്ടതയുടെ മുള്ളു ആ പഴത്തിന്റെ കൂടെ തീർച്ചയായിട്ടും ഉണ്ടാകും. മനസ്സിന്റെ സന്തോഷം അഥവാ പ്രസന്നതയുടെ അനുഭവമുണ്ടാവില്ല. അതുകൊണ്ട് ഇറങ്ങുന്ന കലയുടെ സർക്കസ്സ് കളിക്കാതിരിക്കൂ. അങ്ങനെയുള്ള ആത്മാക്കളോടു ബാബക്ക് ദയ തോന്നുകയാണ്- എന്താകുവാനാണ് വന്നത്, എന്തായി തീർന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. സദാ ഈ ലക്ഷ്യം വയ്ക്കൂ, ഞാൻ എന്തു കർമ്മം ചെയ്യുന്നുവോ അതു പ്രഭുവിനിഷ്ടപ്പെട്ട കർമ്മമാണോ? ബാബക്ക് നിങ്ങളെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടുവെങ്കില് കുട്ടികളുടെ ജോലിയാണ് ഓരോ കർമ്മവും ബാബക്കിഷ്ടപ്പെട്ടത്, പ്രഭുവിനിഷ്ടപ്പെട്ടത് ചെയ്യുക. ബാബ ഗുണങ്ങളുടെ മാല കഴുത്തില് അണിയുന്നതു പോലെ ഗുണങ്ങളുടെ മാല അണിയൂ. കക്കുകളുടെ മാല അണിയാതിരിക്കൂ. രത്നങ്ങളുടെ മാല അണിയൂ. ശരി.

ഇപ്രകാരം സദാ ഗുണമൂർത്തികളും, സദാ പ്രഭുവിനിഷ്ടപ്പെട്ടവരും, സദാ സത്യമായ വൈഷ്ണവരും, വിഷ്ണു രാജ്യത്തിന്റെ അധികാരികളും, സദാ ശുഭ ഭാവനയിലൂടെ സഹോദര - സഹോദര ദൃഷ്ടിയില് സഹജമായി സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നവരും, സദാ ഗുണം ഗ്രഹിക്കുന്ന ദൃഷ്ടിയുള്ളവരും, ഇപ്രകാരം സദാ ബാബക്കു സമാനമാകുന്നവരും, സമീപ രത്നങ്ങളാകുന്നവർക്കും ബാപ്റ്റാദയുടെ സ്നേഹ സ്മരണകളും നമസ്ക്കാരവും.

പാര്ട്ടികളുമായി :-

1. ഉയർന്നതിലും ഉയർന്ന ബാബയുടെ കുട്ടികള് ചെളിയില് കളിക്കുന്നതിനു പകരം അതീന്ദ്രിയസുഖത്തിന്റെ ഊഞ്ഞാലില് ആടിക്കൊണ്ടിരിക്കൂ :- സദാ സ്വയത്തെ സർവ്വ പ്രാപ്തിസ്വരൂപമെന്ന് അനുഭവിക്കുന്നുണ്ടോ? പ്രാപ്തിസ്വരൂപമെന്നാല് അതീന്ദ്രിയസുഖത്തിന്റെ ഊഞ്ഞാലില് ആടുന്നവര്. സദാ ഒരു ബാബ രണ്ടാമതൊരാളില്ല.... ഇപ്രകാരം കൂട്ടുകെട്ടിന്റെ അനുഭവം ചെയ്യും. ബാബ സർവ്വ സംബന്ധങ്ങളിലും തന്റേതായപ്പോള് സദാ ബാബയുടെ കൂട്ടു വേണ്ടേ? എത്ര വലിയ പരിതസ്ഥിതിയാകട്ടെ, പര്വ്വതമാകട്ടെ നിങ്ങള് ബാബയുടെ കൂടെ മുകളില് പറന്നു കൊണ്ടിരുന്നാല് ഒരിക്കലും നിന്നു പോകില്ല. വിമാനത്തെ തടുക്കാന് പര്വ്വതത്തിനാകില്ല, പര്വ്വതം കയറുന്നവർക്ക് വളരെ പരിശ്രമിക്കേണ്ടി വരും, എന്നാല് പറക്കുന്നവര് സഹജമായി മറികടക്കും. അപ്രകാരം എത്ര വലിയ

പരിതസ്ഥിതിയാകട്ടെ, ബാബയുടെ കൂടെ പറന്നു കൊണ്ടിരിക്കുമെങ്കിൽ സെക്കന്റിലെ അപ്പുറം കടക്കാൻ പറ്റും. ഒരിക്കലും ഊഞ്ഞാലിൽ നിന്ന് താഴെ ഇറങ്ങരുത്, ഇറങ്ങിയാൽ അഴുക്കാകും. അഴുക്കായവർ പിന്നെയെങ്ങിനെ ബാബയുമായി ചേരും. അനേക കാലം അകന്നിരുന്നു, ഇപ്പോള് മേള നടക്കുകയാണ്, അപ്പോള് മേള ആഘോഷിക്കുന്നവർ എങ്ങിനെ അഴുക്കാകും. ഓരോ കുട്ടിയും കുലത്തിന്റെ ദീപമാകാൻ, നമ്പർ വണ് കുട്ടിയായി കാണാൻ ബാപ്റ്റാദ ആഗ്രഹിക്കുകയാണ്. അടിക്കടി അഴുക്കായാൽ സ്വച്ഛമാകുന്നതില് എത്ര സമയം പാഴാകും, അതിനാല് സദാ മേളയില് കഴിയൂ. മണ്ണില് എന്തിന് കാല് വയ്ക്കുന്നു. ഇത്രയും ശ്രേഷ്ഠനായ അച്ഛന്റെ കുട്ടി അഴുക്കു പിടിച്ചിരിക്കുന്നു, എങ്കില് ആ ഉയര്ന്ന അച്ഛന്റെ കുട്ടിയാണെന്ന് ആര് അംഗീകരിക്കും, അതിനാല് കഴിഞ്ഞതു കഴിഞ്ഞു. കഴിഞ്ഞ സെക്കന്റിലെ കഴിഞ്ഞത് കഴിഞ്ഞു. ഒരു പ്രകാരത്തിലുള്ള ചിന്താക്കുഴപ്പത്തിലും വരാതിരിക്കൂ. സ്വചിന്തനം ചെയ്യൂ, പരചിന്തനം കേള്ക്കാതിരിക്കൂ, ചെയ്യാതിരിക്കൂ, അതാണ് അഴുക്കാക്കുന്നത്. ഇപ്പോള് മുതല് ചോദ്യചിഹ്നങ്ങളെ സമാപ്തമാക്കി ബിന്ദുവിടൂ. ബിന്ദുവായി മാറി ബിന്ദുവായ ബാബയുടെ കൂടെ പറക്കൂ. ശരി.

2. അധികസമയമുള്ള ആത്മാക്കളുടെ സേവനം സമയമെടുത്ത് ചെയ്യുമെങ്കില് സഫലത ലഭിക്കും:- വാനപ്രസ്ഥികള്, അവര്ക്ക് എപ്പോഴും സമയമുണ്ട്, വിരമിച്ചവരാണവര്, അവരുടെ സേവനത്തിന് കുറച്ച് പരിശ്രമിക്കേണ്ടി വരും, കേവലം കാര്ഡ് കൊടുക്കുന്നതിലൂടെ അത് നടക്കില്ല. സമയമുള്ളവരുടെ സേവനം സമയമെടുത്ത് ചെയ്യേണ്ടി വരും, എന്തുകൊണ്ടെന്നാല് വാനപ്രസ്ഥിയായതിനാല് അവര് സ്വയം അനുഭവമുള്ളവരാണെന്ന് വിചാരിക്കുന്നു. അവര്ക്ക് അനുഭവമുണ്ടെന്നുള്ള അഹങ്കാരമുണ്ട്, അതിനാല് അവരുടെ സേവനത്തിന് കുറച്ച് കൂടുതല് സമയം നല്കേണ്ടി വരും, കൂടാതെ വിധിയും മിത്രതയുടേയും സ്നേഹമിലനത്തിന്റേതുമായിരിക്കണം, മനസ്സിലാക്കി കൊടുക്കേണ്ടതാകരുത്. മൈത്രിഭാവത്തില് അവരുമായി ചേരണം. ഈ കാര്യം നിങ്ങളുടേതല്ല, എനിക്കറിയാം എന്ന് പറയരുത്. അനുഭവത്തിന്റെ കൊടുക്കല് വാങ്ങല് ചെയ്യൂ. അവരുടെ കാര്യം കേള്ക്കുമെങ്കില് ഇവര് നമ്മളെ ആദരിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് അവര് വിചാരിക്കും. ആരെ സമീപത്തേയ്ക്കു കൊണ്ടു വരണമെങ്കിലും അവരുടെ വിശേഷത വര്ണ്ണിക്കൂ, പിന്നെ അവരെ തന്റെ അനുഭവം കേള്പ്പിച്ച് സമീപത്തേയ്ക്ക് കൊണ്ടു വരൂ. കോഴ്സ് കേള്ക്കൂ, ജ്ഞാനം കേള്ക്കൂ എന്നെല്ലാം പറഞ്ഞാല് കേള്ക്കില്ല, അതിനാല് അനുഭവം കേള്പ്പിക്കൂ. അങ്ങനെയുള്ള വാനപ്രസ്ഥികളുടെ പുഞ്ചെണ്ട് ഇപ്പോള് ബാബയ്ക്ക് തരൂ. അവരെ മൈത്രിയില് സഹയോഗിയാക്കി വിളിക്കൂ.

3. വിനയമുള്ളവരാകുമെങ്കില് നവനിര്മ്മാണകര്ത്തവ്യം മുന്നോട്ടു പോയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കും :- സദാ തന്നെ സേവനത്തിന് നിമിത്തമായിരിക്കുന്ന സേവനത്തിന്റെ അലങ്കാരമെന്ന് മനസ്സിലാക്കിയാണോ നടക്കുന്നത്? സേവാധാരിയുടെ മുഖ്യ വിശേഷതയെന്താണ്? സേവാധാരിയെന്നാല് നിര്മ്മാണം ചെയ്യുന്ന സദാ വിനയമുള്ളവര്. നിര്മ്മാണകാര്യം ചെയ്യുന്നവരും സദാ വിനയമുള്ളവരും. വിനയമാണ് സേവനത്തിന്റെ സഫലതയുടെ സാധനം. വിനയമുള്ളവരാകുന്നതിലൂടെ സദാ സേവനത്തില് ഭാരരഹിതരാകും. വിനയമില്ല, മാനത്തിന് ഇച്ഛയുണ്ടെങ്കില് ഭാരമുണ്ടാകും. ഭാരമുള്ളവര് എപ്പോഴും തങ്ങി നില്ക്കും. വേഗത്തില് പോകാന് പറ്റില്ല, അതിനാല് വിനയമുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്നതിന്റെ ലക്ഷണമാണ് ഭാരരാഹിത്യം. അഥവാ എന്തെങ്കിലും ഭാരമുണ്ടെങ്കില് വിനയമില്ലായെന്ന് മനസ്സിലാക്കൂ.

4. സത്യമായ സേവാധാരിയെന്നാല് സര്വ്വ സംബന്ധങ്ങളുടെയും അനുഭൂതി ഒരു ബാബയില് നിന്നും ചെയ്യുകയും ചെയ്യിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവര്:-

സര്വ്വ സംബന്ധങ്ങളും ഒരു ബാബയുമായാണ്, ബാബ സദാ സമ്മുഖത്തില് വിളിച്ചാല് വിളിപ്പറത്താണ്, ഇങ്ങനെയുള്ള അനുഭവമുണ്ടോ? നിന്റെ കൂടെ കഴിക്കും, നിന്റെ കൂടെയിരിക്കും, നിന്നില് നിന്ന് കേള്ക്കും.... ഇതിന്റെ അനുഭവമില്ലേ? ബാബ തന്നെ സത്യമായ മിത്രമായെങ്കില് മറ്റുള്ളവരെ മിത്രമാക്കേണ്ട ആവശ്യമേയില്ല. ഏത് സംബന്ധമാണോ വേണ്ടത് ആ സംബന്ധത്തില് സദാ ബാബ സമ്മുഖത്തുണ്ട്. അതിനാല് ശിക്ഷകനെന്ന് സര്വ്വ സംബന്ധങ്ങളുടെയും രസം ഒരു ബാബയില് നിന്ന് അനുഭവിക്കുന്നവര്. ഇതിനേയാണ് പറയുന്നത് സത്യമായ സേവാധാരി. സ്വയത്തിലുണ്ടെങ്കില് മറ്റുള്ളവര്ക്കും അനുഭൂതി ചെയ്യിപ്പിക്കാന് പറ്റും. അഥവാ നിമിത്തമായിരിക്കുന്ന ആത്മാക്കളില് എന്തെങ്കിലും രസത്തിന്റെ കുറവുണ്ടെങ്കില് വരുന്ന ആത്മാക്കളിലും ആ കുറവ് അവശേഷിക്കും. അതിനാല് സര്വ്വ രസനകളുടെയും അനുഭവം ചെയ്യൂ, ചെയ്യിക്കൂ. ശരി. ഓം ശാന്തി.

വരദാനം :- - ജ്ഞാന ഖജനാവില്യുടെ മുക്തിയുടെയും ജീവന്മുക്തിയുടെയും അനുഭവം ചെയ്യുന്ന സര്വ്വ ബന്ധനമുക്തരായി ഭവിക്കൂ.

ജ്ഞാനരത്നങ്ങളുടെ ഖജനാവ് ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠമായ ഖജനാവാണ്, ഈ ഖജനാവില്യുടെ ഈ സമയത്തു തന്നെ മുക്തിയുടെയും ജീവന്മുക്തിയുടെയും അനുഭൂതി ചെയ്യാന് സാധിക്കും. ആരാണോ ദുഃഖത്തിന്റെയും അശാന്തിയുടെയും സകല കാരണങ്ങളെയും സമാപ്തമാക്കി, അനേകാനേക ബന്ധനങ്ങളുടെ കയറുകളെ മുറിച്ച് മുക്തിയുടെയും ജീവന്മുക്തിയുടെയും അനുഭവം ചെയ്യുന്നത് അവരാണ് ജ്ഞാനസ്വരൂപ ആത്മാക്കള്. അനേക വ്യര്ത്ഥ സങ്കല്പങ്ങളില് നിന്നും വികല്പങ്ങളില് നിന്നും വികര്മ്മങ്ങളില് നിന്നും സദാ മുക്തമായി

കഴിയുക, അതാണ് മുക്തിയുടെയും ജീവന്മുക്തിയുടെയും അവസ്ഥ.

സ്റ്റോഗൻ :- - തന്റെ ശക്തിശാലിയായ വൃത്തിയിലൂടെ വായുമണ്ഡലത്തെ പരിവർത്തനപ്പെടുത്തുന്നവരാണ് വിശ്വപരിവർത്തകർ.